

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання IV № 43 (316).

П'ятниця, 7 жовтня 1960 р.

Ціна 20 коп.

ПОЗДОРОВЛЯЮ ТЕБЕ, ДРУЖЕ!

Відкритий лист свинаря колгоспу імені Шевченка, Золочівського району, Львівської області, Героя Соціалістичної Праці Я. С. Чижі свинарю колгоспу імені Леніна, Олександрійського району, Кіровоградської області, Л. Лукашевському.

У КВІТНІ Ц. Р. В КИЄВІ, НА РЕСПУБЛІКАНСЬКІЙ НАРАДІ МОЛОДИХ ТВАРИННИКІВ Л. ЛУКАШЕВСЬКИЙ, СВИНАР КОЛГОСПУ ІМ. ЛЕНІНА, ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОГО РАЙОНУ, ОСОБИСТО ЗУСТРІВСЯ І ЗАКЛЮЧИВ ДОГОВІР НА ЗМАГАННЯ З ПРОСЛАВЛЕНИМ СВИНАРЕМ Я. С. ЧИЖЕМ.

НАПРИКІНЦІ ЛИПНЯ МОЛОДИЙ ПОСЛІДОВНИК ЯРОСЛАВА ЧИЖА ЗВЕРНУВСЯ ЧЕРЕЗ ОБЛАСНУ ГАЗЕТУ «МОЛОДИЙ КОМУНАР» ДО ВСІХ МОЛОДИХ СВИНАРОК І СВИНАРІВ ОБЛАСТІ З ЗАКЛИКОМ РОЗГОРНУТИ БОРОТЬБУ ЗА ГІДНУ ЗУСТРІЧ 43-Х РОКОВИН ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ.

РЕДАКЦІЯ НАДІСЛАЛА Я. С. ЧИЖУ ГАЗЕТУ, В ЯКІЙ ВМІЩЕНО ЛИСТ Л. ЛУКАШЕВСЬКОГО, ДНЬМИ ВІД ЗНАТНОГО СВИНАРЯ НАДІЯШОВ ЛИСТ.

З РАДІСТЮ прочитав я у «Молодому комунарі» про твої почин, який схвалив Кіровоградський обком КП України. Приємно, друже, що твої клич почули і підхопили сотні молодих свинарів і свинарок області. Зняти до 43-ої річниці Великого Жовтня з відгодівлі 1.000 голів свиней загальною вагою 850 центнерів — це похвалою.

Та найбільше мене радує те, що ти слова не кидаєш на вітер, що вже зняв з відгодівлі 850 голів і здав дер-

жаві 690 центнерів свинини. Мене радує і твій показник по собівартості центнера свинини: 170 карбованців. Це велике досягнення. І, нарешті, я радий, що ти завоював право бути учасником обласного свята — Дня тваринника. Широко здоровлю тебе, друже, з відмінними успіхами.

Тебе цікавить, звичайно, як у мене йдуть справи. Коротко розповім. За вісім місяців і 20 днів я зняв з відгодівлі 450 голів загальною вагою 420 центнерів. Собівартість одного центнера продукції у мене за півріччя була 236 карбованців. Зараз докладаю усіх зусиль, щоб виконати своє зобов'язання. Затрати на корми

становлять дві третини вартості свинини. Ось чому я стараюся найбільше економити на кормах, при менших затратах кормових одиниць одержувати більший приріст. У ці дні, крім інших кормів, даю тваринам кукурудзяні качани у напіввоскової стиглості. Це прекрасний поживний корм.

Нелегка наша праця. Багато ще доводиться виконувати ручної роботи. На жаль, машинобудівники ще в боргу перед нами. Адже немає поки що механізмів, які полегшили б роботу свинаря. Можливо, мій дрижний докір почують і робітники Кіровоградського заводу «Червона зірка». Та я впевнений, що нестача механізмів у нас тимчасове явище, і недалеко той день, коли на наших фермах теж буде механізація.

Зараз у мене стоїть на відгодівлі 600 голів свиней: 450 із них — у нашому колгоспі, а 150 — на Виставці передового досвіду в народному господарстві СРСР, у Москві. Отже, зобов'язання виконаю.

Ми з тобою, Леонтіє, робимо загальну справу — даємо країні дешеве м'ясо. Щодня я одержую десятки листів з різних куточків нашої неосяжної країни. І я безмірно щасливий, що все краще з мого досвіду перейняли тисячі працівників «м'ясного фронту».

Мене радують успіхи моїх послідовників. Деякі з них, як земляки Пантелеймон Шиш із колгоспу ім. Леніна, Стрийського району, Ангеля Мазур із радгоспу «Крукеницький», Мостиського району, вже випередили мене. Мій метод простий і доступний всім. Він перевірений життям. Та ніде правди діти, чимало керівників колгоспів ще чіпляються за старе, а, значить, гальмують виробництво дешевої свинини. І добре було б, якби комсомольці повсюди оголосили війну старому, консервативному.

Бажаю тобі, мій суперник по змаганню, нових успіхів у роботі, творчих удач. Вперед, друже, на вищі рубежі.

З комуністичним привітом!

Ярослав Чиж

Комсомольці та молодь! В СТИСЛІ СТРОКИ ЗАВЕРШИМО ОСІННІ ПОЛЬОВІ РОБОТИ!

ПОПЕРЕДУ — МЕХАНІЗАТОРИ

ПО 23 тонни силосу на фуражну корову і по 11 тонн комбінованого корму на свиноматку заготовила молодь колгоспу імені Горького, Долинського району.

Провідна роль належить механізаторам. Водії агрегатів «КУ-2» Панас Чорнобривець, Іван Череп'яний та Григорій Лунін скошують за день по 3 — 4 гектари кукурудзи. На транспортуванні силосної маси шофери Іван Романенко та Іван Крошта роблять по 29—36 рейсів.

Подрібнені стебла кукурудзи закладаються в суміші з жомом та гарбузами.

А. МИРОНЕНКО.

КОМБАЙНИ ПРАЦЮЮТЬ БЕЗВІДМОВНО

Станіслав Полянецький і Василь Кравченко, учні Гайворонського училища механізації сільського господарства, зараз проходять практику в рідній артілі «Пам'ять Леніна», Голованівського району.

Юнакам можуть позаздрити навіть досвідчені механізатори. Практиканти

Прорахувалися? ДОБРЕ!

ЯКОСЬ на початку року бригадир Олександр Коноваленко звернувся до Ніни Рибак:

— Приймай, Ніно, ланку. Дівчата — як на підбір: енергійні, завзяті.

Ніна вазалася. Адже вона в лісницькій бригаді працювала, а буряки... Ні, бязко тришки. Та й чи не хвилюватимешся в свої сімнадцять літ?

— Та ми допоможемо тобі! — підбадьорив бригадир.

— Коли так — згода! — відповіла комсомолка.

Важкувало довелося спочатку — бракувало досвіду. Та неспокійна молодість

ЦІЛУ зиму возили дівчата добрива на поле. Тракторист — комсомолець Микола Фудар і в негоду не відмовлявся допомогти молодіжній ланці. А коли закінчили вивозку гною, підрахували: по 22 тонни на кожній з 25 гектарів вийшло.

А весною, коли сілля одкоростковим насінням, в рядки внесли на всю площу 65 центнерів пташиного посліду в суміші з перегноєм-сипцем.

Зеленими рядками-шнурочками вкрисло поле. Механізатори зробили букетування. Дівчата розібрали букети за 2 дні. Згодом піджили рослини раз, вдруге...

ВРОДИЛИ цукристи на славу; кожен корінь не менше 400—500 грамів залягує.

— А ось і такі, — показує ланкова.

— По півтора кілограма, — додає Віра Тернова.

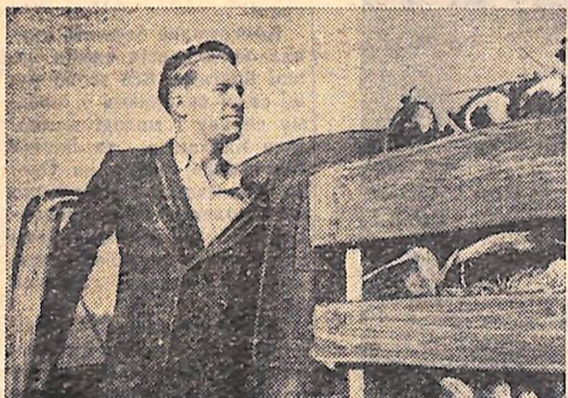
— Прорахувались дівчата, — задоволено говорить Олександр Коноваленко. — Бралися дати по 350 з гектара, а буде не менше як по 400.

— Прорахувались? От і добре! — каже Ніна Рибак. В її блакитних, як чисте осіннє небо, очах грає веселий вогник.

І. ГРИВА, юнкор.

Колгосп імені XX з'їзду КПРС, Вільшанського району.

«Швидкість вирішує!» — цим девізом керується шофер вантажного автопарку № 1 комсомолець Іван Непрозваний, який працює на вивезенні цукрових буряків у колгосп «Україна», Кіровоградського району. Своєю самоскидом «ГАЗ-51» він робить щоденно 10 — 11 рейсів замість 7 за нормою і перевозить 260 — 280 центнерів цукрової сировини. На знімку: Іван НЕПРОЗВАНИЙ. Фото Г. ВЕРУШКІНА.

МОКРІ НАСТРОЇ

—Хороші буряки у нас, — хвалиться агроном колгоспу «Заповіт Леніна» Т. М. Ганзенко. — За попередніми підрахунками урожайність становитиме 310—320 центнерів з гектара.

Та агроном забуває, що урожай не той, що в полі, а той, що вже на бурянопункті. Зібрано лише 140 гектарів із 265, а вивезено — з 34.

— Дощі заважають, — скаржиться агроном.

Другий день стоїть сонячна погода, але десь лише опівдні на плантації другої рілничої бригади з'являється комбайнер В. С. Майборода. Сня-так пройшов гони і зупинив машину.

— Хай підсохне, людей однаково немає, — каже комбайнер.

Справді, з чотирьох ланок вийшло лише дев'ять колгоспників. Такі «монрі

настрої» і в інших рілничих бригадах. На плантації густо рясніють нули коренів, і лише в ланці Олени Лисенко возить буряки одна машина.

— Ми дали слово одержати 300 центнерів коренів з гектара, — каже ланкова, комсомолка Валя Неклега. — Врожай обіцяє бути вищим, але сировина в'яне у купах.

До слів ланкової слід додати, що крім зів'ялих буряків, багато їх лишається в землі не підібраними. Корені вагою 100 — 150 грамів викидаються у гичку. За найобережнішими підрахунками на квадратному метрі зібраної площі втрачається до двох кілограмів цукрової сировини, а в переводі на гектар — це 20 центнерів!

Нерівники артілі звальюють вину не тільки на дощі, а й на головного інженера Хмельської РТС Г. А. Бондаря. Шість автомашин виділила РТС для транспортування коренів, та вони працюють, як монре горить. Починають пізно і кінчають рано.

Це справедливий докір дирекції РТС. Проте, це не виправдовує нерівників колгоспу. В артілі є сім

своїх автомашин і три тракторних причепа. Але техніка використовується погано. Ось і позавчора, наприклад, на збиранні стебел кукурудзи комбайн розпочав працювати об 11 годині ранку, а о 4-й годині поламався. Шість машин теж працювали від 11 до 4 години дня. Є в колгоспі підмінні водії. Отже, є повна можливість організувати цілодобову роботу автотранспорту. Та, як виявляється, буряковий навантажувач у другій тракторній бригаді не можна використати вночі, бо немає паска до трактора «Беларусь». Насправді ж у головному колгоспу М. Н. Возного, секретаря парторганізації І. В. Шаповалова і секретаря комсомольської організації Якова Слущького немає почуття відповідальності за долю врожаю. Це саме стосується і працівників районного комсомолу. За весь час збирання цукрових буряків ніхто з них не побував на полі, не поцікавився як комсомольці-буряководи виконують свої зобов'язання.

О. ШКАБОЙ, спецкор «Молодого комунара». Хмельський район.

Тепле побажання успіхів

М. А. Лукашкін — колишній майор Радянської Армії на початку року прийшов на свиноферму радгоспу «Глухівський» Тамбовської області, робітником. Він взяв зобов'язання відгодувати 2.600 свиней і здати їх живою вагою 2.200 центнерів. На 10 вересня він відгодував 1.970 свиней, здав 1.792 центнери м'яса. На відгодівлі стоять ще 925 свиней.

Про свої успіхи тваринник написав товаришеві М. С. Хрущову.

В телеграмі на ім'я М. А. Лукашкіна Микита Сергійович відзначив благородний приклад колишнього майора, поздоровив його з успіхами в праці, побажав йому здоров'я, нових дальших успіхів у праці і щастя в особистому житті.

(ТАРС).

ЩОБ ДІТИ не знали війни

Як часто доводиться бачити веселі зграйки дітей, що поспішають на уроки або після дзвоника виспаюють із класів. Щасливе дитинство у них, добре їм живеться!

А інколи пригадую роки війни, яка посиротила не одну дитину, принесла нашому народові голод, страждання. Широко хочеться, щоб наші діти не знали більше війни. Її не можна допустити. Треба, щоб весь світ рішуче заявив паліям: Ні!

Велике спасібі рідній Комуністичній партії і особисто Микиті Сергійовичу Хрущову за наполегливу боротьбу за мир у всьому світі, за загальне і повне роззброєння.

В. СИНЬКОВ, товарний касир ст. Кірово-Українське.

ПЕРШІ ДНІ ЗАНЯТЬ В СІТЦІ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ОСВІТИ

З новими силами

ТОРІК комсомольці колгоспу імені Салавата Юлаєва, Кіровоградського району, вивчали в політосвітньому гуртку біографію Володимира Ілліча Леніна. Після літньої перерви вони з новими силами приступили до вивчення біографії вождя. Керувати гуртком доручено вчителю Бережинської восьмирічної школи П. Д. Вехтеву. Крім того, 20 юнаків і дівчат навчаються в масових гуртках економіки сільського господарства, створених партійною організацією артілі.

Перше заняття вирішили провести разом з комуністами. З жовтня у клубі зібрані слухачі всіх гуртків.

Заняття по темі «Виступ глави радянської делегації М. С. Хрущова на XV сесії Генеральної Асамблеї ООН в загальній дискусії» провів учитель Л. С. Цуканов. Він розповів про основні положення промови М. С. Хрущова. Пропагандист у своїй лекції навів ряд цікавих прикладів. О. ПОПОВ.

ІНІЦІАТОРИ — ЗЕЛЕНІВЦІ

ЗАГОТІВЛЯ силосу — і наша піонерська справа! — вирішили учні Зеленивської середньої школи, Компаніївського району. У колгоспі імені Шевченка за два дні комсомольці й піонери

заготовили 1480 тонн соковитого корму. Почини зеленівці підхопили й інші школи району.

М. ЩЕРБА, юнкор.

ЛЮДИНА ТРУДОМ СЛАВИТЬСЯ

ЧИ ПРАВИЛЬНО ОБРАНО ШЛЯХ?

Можливо й не написала б я до редакції цього листа, якби не деякі люди, що вже ось кілька місяців ніяк не можуть звикнути і дивуються тому, як почала я своє самостійне життя.

В п'ятнадцятирічному віці закінчила десятирічку. Багато мрій було у мене, і не знала, який обрати шлях. Все манило, вабило, але ненадовго. Думала вступити до інституту, потім — до будівельного технікуму. І зрештою відчула, що можу помилитися у виборі професії. Тоді і вирішила: навчись бути вчитися куди-небудь?

І пішла я працювати в сільгоспартіль на різні роботи. Спочатку навіть прикро було, адже багато шкільних друзів стали студентами, а я... Все ж таки переборолася. Колгоспники до мене з першого дня поста-

вилися добре, і я відчувала себе рівноправною серед них. Головне, перестала соромитися своєї праці. А раніше, бувало, завжди старалась уникнути зустрічі з своїми однокурсниками або учителями. Часто траплялось і так: зустріну знайомих, а вони запитують, чому я не пробувала поступити в учбовий заклад, і навіть лякаються, що я, медальстка, залишилася в колгоспі. Інші запитують:

— Відпрацювати два роки хочеш?

А слово ж те яке погане — «відпрацювати», немов би це примусово.

Ні, таким людям я хочу прямо сказати: глибоко помиляєтесь ви. Праця — не нудний обов'язок. Тільки в ній випробовують свої сили, перевіряють готовність до майбутнього, щоб впевнено обрати собі професію на все життя.

Я думаю, вірно обрала свій шлях. А як думаєте ви, друзі — комсомольці?

Л. ЧЕРНЯВСЬКА.

с. Куколівка, Олександрійського району.

Біля токарного верстата — комсомолець Анатолій Кравченко. На заводі «Червоний зріз» хлопця знають, як хорошого виробника і чуйного товариша. Молодий робітник виконує завдання на 150—180 процентів і бореться за звання ударника комуністичної праці.

На знімку: Анатолій КРАВЧЕНКО.

Фот. С. ШАРИКОВА.

У ПОШУКАХ

МИКОЛА Макаровичу Кривошеї — бригадирові передової бригади колгоспу імені Димитрова, Компаніївського району, від усіх шанна за те, що він добрий господар і не терпить рвачів та ледарів, веде нещадну боротьбу з дармоїдами.

А ось у власній оселі пригрів дармоїда, взяв його під своє крильце. Не лиховав він поваги до праці у доньки своєї, Валентини. Довгий час після закінчення школи сиділа вона вдома: відпочивала після екзаменів. А батько тим часом підшукував тепленьке містечко, де б його білоручка могла виробничий стаж «добути» для вступу в інститут.

У ровесників Валентини «МОЛОДИЙ КОМУНАР» 7 жовтня 1960 р. 2 стор.

не було такого клопоту — пішли на колгоспні ферми, у ланки. А звідти до інститутів дороги їм прямі пролягли.

«ТЕПЛОГО»

Валентину ж це не влаштує. Вона хоче прийти у вуз не таким шляхом, як всі, а задвірками, з чорного ходу. І дуже велика надія при цьому покладає на батька. Та й не дарма: скільки сил потратив він, шукаючи для нероби місця у Кіровограді. Та все марно.

І ось трапилась нагода. Районна друкарня оголосила про набір учнів. Отоді й згадала Валентина, що вона комсомолка і з'явилась у райком комсомолу за рекомендацією. Коли ж їй відмовили, то батько підняв на ноги сільських і районних керівників. Дехто з них, співчуваючи, дзвонив по телефону, намагався замовити

Право взяти участь в обласній святі тваринника завойовано! Олена Ткач, доярка колгоспу імені Кірова, Компаніївського району, вже надоїла від кожної корови понад 2.000 літрів молока.

На знімку: доярка Олена ТКАЧ.

Фото М. САВКУНОВА.

А могли б зробити більше...

БАГАТО сумнівів і вагань було у Дусі Довбиш, коли вона закінчила десятирічку. Як далі вирішити свою долю? Це питання турбувало дівчину.

— Піду на будівництво, — сказала вдома. — Попрацюю, а потім і до інституту вступлю.

І от Дуса — робітниця другої дільниці залізничного будівництва (ст. Знам'янка). Нелегка це робота — підносити мулярам цеглу, розчин та інші матеріали. Та дівчина впертої вдачі. Дарма, що руки печуть від мазолів, — зате, як приємно бачити плоди своєї праці.

Комсомолка служить прикладом для всіх членів нашої бригади. Все тепло душі своєї вкладають у любові справу і молоді мулярі Іван Каблшов та Леонід Тимошенко, робітниця Олена Обушевська. І в тому, що наш колектив на реконструкції паровозного депо перевищує виробничі завдання, — чимала заслуга молоді.

Досягнуті успіхи радують кожного з нас. Та ми могли б зробити більше, якби не ряд перешкод, які заважають нам. Багато робіт доводиться виконувати

вручну. Ні майстер т. Рухадзе, ні головний механік дільниці т. Іванов не турбуються про полегшення праці будівельників. І тому до цих пір доводиться вручну доставати вапно з ями і так само вручну доставляти його до місця роботи.

Багато робітників скаржаться, зокрема, на свого майстра Джамрула Рухадзе. Юнак прийшов до нас після закінчення інституту. Здавалося б, скільки енергії, комсомольської ініціативи повинно бути в нього. Та марними виявилися наші сподівання. Джамрул навіть наряди робітникам не випикує своєчасно і на руки їх не видає.

— У мене часу не вистачає, — чуємо від нього одну й ту ж відповідь.

Якось вирішили ми в себе на об'єкті стіннівку випускати. Зробили макет, підготували матеріали. Раділи робітники: незабаром своя стіннівка буде. Попросили майстра написати статтю про справи будівельні. Та він відмахнувся, газета так і не вийшла.

Ми до глибини душі обурені поведінкою Джамрула Рухадзе. Хіба це комсомолець? Як можна довіряти йому колектив, коли він так байдуже до всього ставиться?

П. ВАКУЛЕНКО, бригадир.

ТРЬОМ з них по 17—18 років, четвертому — трохи більше. В такому віці людина нерідко починає самостійне життя. І здається ніколи так багато не хочеться людині, як в 17 років: взятись за найважче, яке не кожному довіряють, зробити для товариша особливо потрібну та цінну послугу — словом, скрізь бути першим.

У цих же немає високих поривань. Вони стурбовані одним: як би не перетрудились.

Тягнув — тягнув вчення Микола Криворіг. Ледве дотягнув до 9-го класу. Кинув. Спокусило ледаря парубоцьке роздолля. Баян в руки і до клубу, щоб хвацьким козаком пройтись по фойє, владно потягнути першу-ліпшу дівчину в танець, а в разі відмови образити.

МІСЦЯ

добре слово. Про батька, звичайно, а не про доньку. Про неї поки що не чути нічого доброго, хоч роки у дівчини саме такі, що тільки трудись та добру славу серед людей здобувай.

М. ШЕРБИНА, інструктор обкому ЛКСМУ. Колгосп імені Димитрова, Компаніївського району.

Не так починають САМОСТІЙНЕ ЖИТТЯ

До пари Криворігові його дружок Віктор Безз. Ростила, вчила мати синка. Закінчив курси механізаторів. Приїхав додому.

— Трактор мені давайте! — Спочатку помічником попрацюю.

— Трактор! Інакше, взагалі, працювати не буду! І просидів лобур вперто декілька місяців на материній шні. Все думав, до чого б руки прикласти.

Створили обидва ледарі влітку компанію, школярів втягнули до неї, та й захопились обносити сусідські садки, а надвечір з'являлись у клубі п'яними. Остання з «удач» несподівано обернулася невдачею: парубоцтво опинилось у районному відділенні міліції.

До зрілої самостійності покликало життя вчорашню випускницю школи Галину Гладку. Не відповіла на поклик. Сховалася за спину хворого батька та матері і «чекає роботи».

— Невже в селі робочі руки непотрібні?

— Такої роботи, як я хочу, немає.

— А якої ж ти хочеш? Галина знизує плечима. Все-таки не наважується признатися, що шукає легкого хліба. Звичайно, в

Ідеологічну роботу — НА РІВЕНЬ СУЧАСНИХ ЗАВДАНЬ

(З наради в обкомі КП України)

5 жовтня в Кіровограді відбулася обласна нарада з питання ідеологічної роботи серед трудящих. В нараді взяли участь секретарі і заступники відділами пропаганди і агітації міських комітетів і райкомів КП України, завідувачі районними відділами культури, народної освіти, редактори міських, районних газет, перші секретарі міських комітетів, райкомів ЛКСМУ, керівники обласних організацій і установ, які відають ідеологічною роботою.

З доповіддю «Про підсумки московської наради і завдання по дальшому поліпшенню ідеологічної роботи серед населення» виступив секретар обкому КП України тов. Сергієнко С. З.

— Ми зібralися в знаменний час, — говорить доповідач, — коли радянський народ під керівництвом нашої мудрої Комуністичної партії впевнено йде по шляху до комунізму. Почуття законної гордості викликає у кожного те, що в ці дні на XV сесії Генеральної Асамблеї ООН звучить переконливий голос за мир, проти колоніалізму членів радянської делегації, яку очолює М. С. Хрущов.

Доповідач спинається на тих важливих заходах, які останнім часом вжиті Центральним Комітетом КПРС з питань ідеологічної роботи.

Це, безумовно, дало хороші наслідки. Та зробити ще треба багато. Найголовніше доходить до серця кожної радянської людини.

Потрібно повести рішучу боротьбу з дармоїдами, спекулянтами, хуліганам, створити навколо них таку обстановку, щоб примусити їх працювати, поважати і додержуватись норм соціалістичного співжиття. Для цього і надалі слід використовувати перевірені життям форми і методи роботи з людьми — політичну освіту, зокрема, пропаганду економічних знань, лекційну пропаганду, клуби, бібліотеки, університети культури. Є багато інших форм ідеологічної роботи і їх потрібно краще використовувати партійним, комсомольським та профспілковим організаціям.

Комсомол області покликаний взятися зараз за такі справи: перевірити готовність культосвітніх закладів до роботи взимку, створити нормальні умови для роботи і відпочинку механізаторам, докорінно поліпшити розповсюдження книг і газет.

Доповідач докладно зупинився на питаннях поліпшення масово-політичної роботи, наочної агітації, комуністичного виховання учнівської та студентської молоді.

Закінчуючи доповідь, тов. Сергієнко сказав:

— Завдання полягає в тому, щоб всю ідеологічну роботу підпорядкувати мобілізації зусиль робітників, колгоспників, всіх трудящих області на гідну зустріч 43-х роковин Великої Жовтня.

В обговоренні доповіді взяли участь 10 чоловік.

Молодь довірила

ПІСЛЯ закінчення педагогічного училища Віра Тулянцева довго роздумувала, як почати свій трудовий шлях.

— Щоб виховувати молодих будівельників комунізму, потрібно і самій добре знати життя, — вирішила дівчина і пішла робітницею на Кіровоградський агрегатний завод.

Віру зарахували ученицею шліфувальниці в пер-

шій механоцех. Вона швидко оволоділа спеціальністю.

Незабаром про неї, як про одну з кращих робітниць, заговорили в цеху, а згодом і по всьому заводу.

Та виробничі справи не заважали комсомолці В. Тулянцевій брати активну участь у громадському житті цеху.

Віру обрали профгрупоргом, а згодом секретарем комсомольської організації цеху.

Зараз первинна організація першого механоскладального, яку очолює Тулянцева, краща на заводі. Бригадам Володимира Нестеренка і Федора Ключа присвоєно звання комуністичних. Шість комсомольсько-молодіжних колективів борються за це почесне звання. Робітники цеху тричі завойовували Перехідний червоний прапор.

У цеху з ініціативи Віри організовані рейдові бригади, регулярно працює комсомольський контрольний пост. Цехова організація набагато зміцніла і виросла. Зараз тут налічується 146 членів ВЛКСМ, більшість з них навчається. Працює контролером ВТК і підвищує свою кваліфікацію також молодий комуніст Віра Тулянцева. Вона — слухач вечірнього університету марксизму-ленінізму.

Нещодавно в цеху відбулися звітно-виборні збори. До складу нового бюро молоді обрали кращих виробничників Григорія Дяченка, Анатолія Полякова, Тютю Канцур, Анатолія Баранчикова. Керувати комсомольською організацією молоді знову довірила Вірі Тулянцевій.

В. ЧАБАНЕНКО, заступник секретаря комсомольської організації агрегатного заводу.

А. ВОЩАНСЬКА, с. Красносілля, Олександрійського району.

НЕЗАБОРОМ в столиці нашої Батьківщини — Москві відкривається Декада української літератури та мистецтва.

Як же готуються до знаменної дати культурно-освітні заклади Бобринецького району? На протязі цього року клуби і бібліотеки значно поліпшили свою діяльність: більш змістовно і цікаво стали проводитись масові вечори, вистави, концерти художньої самодіяльності. Керівники культурно-освітніх закладів пов'язують свою роботу з практичними завданнями колгоспів, радгоспів, бригад, організують культурне дозвілля трудящих безпосередньо в полі, виробничих бригадах, на фермах.

З метою кращої пропаганди рішень XXI з'їзду КПРС та Пленумів ЦК в клубах і бібліотеках проведені тематичні вечори — «Жити і працювати по-

муністичному», «Рідна мати моя», «Високий урожай тільки тому дається, хто за нього по-справжньому бореться», «Комунізм починається сьогодні» та ін.

Позитивним є те, що в період підготовки до Декади значно активізували свою роботу колись відстаючі культурно-освітні заклади, серед яких Буховецький сільський клуб (завідуючий т. Шеремет І. А.). Гуртки художньої самодіяльності цього клубу вже двічі виступали в райцентрі та в сусідніх селах — Апрелівці, Рощахівці, Ново-Градівці та інших. Місцева агіткультбригада влаштувала двадцять виступів на полі, а також у сусідніх колгоспах «Рассвет», імені Леніна, імені Щорса. При клубі постійно працюють гуртки художньої самодіяльності — хоровий, драматичний, художнього читання, є духовий оркестр.

Систематично виступають перед трудівниками колгоспних ланів учасники художньої самодіяльності Витязівського Будинку культури, Веселівського, Свердловського, Федорівського сільських клубів, клубу колгоспу ім. XX з'їзду КПРС та радгоспу ім. Куйбишева.

У клубі артлі ім. XX з'їзду КПРС (завідуючий т. Онуфрієнко) добре налагоджено роботу драматичного гуртка. Він вже підготував декілька вистав — «Трипілля», «Москаль-чарівник» та ін. Зараз колектив працює над драмою Тобілевича «Наймичка».

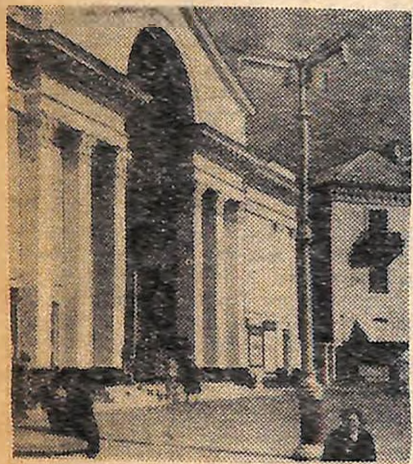
Більш організовано пройшло в цьому році традиційне районне свято пісні і танцю. Особливо успішно виступили на ньому учасники художньої самодіяльності Мар'янівського, Ново-Градівського, Степанівського сільських клубів. Зараз гуртки цих закладів готують нові програми, щоб повніше задовольняти дедалі зростаючі культурні запити трудящих.

Але з підготовкою до Декади у нас ще не все гаразд. Деякі культурно-освітні заклади проводять свою роботу у відриві від життя, гуртки художньої самодіяльності в них малочисельні, концерти і вистави відбуваються від випадку до випадку. Це стосується Березівського, Червонодолнівського, Костомарівського, Василівського клубів.

Районний Будинок культури ще не став справжнім центром подання методичної і практичної допомоги в роботі сільських, колгоспних і радгоспних клубів; погані тут справи і з гуртковою роботою. Ще недостатньо контролюють діяльність культурно-освітніх установ районний відділ культури, райком ЛКСМУ та комсомольські організації на місцях. До речі, в райкомі комсомолу, крім розмов та ухвалення рішень про подання допомоги районному Будинку культури і поповнення гуртків молодими здібними учасниками, нічого більше не робиться.

Культурно-освітнім закладам при активній допомозі комсомольських організацій необхідно взятись за покращення роботи гуртків художньої самодіяльності. Клуби повинні стати справжніми вогнищами культурно-освітньої роботи на селі.

В. ІВАНОВ,
інспектор Бобринецького районного відділу культури.

В архітектурному ансамблі шахтарського міста, на площі Революції, виріс ще один кінотеатр з двозальним приміщенням.

На знімку: головний вхід в новий кінотеатр «Жовтень» міста Олександрії.

Фото Г. ВЕРУШКІНА.

Полюбив я цю справу

ВІД народження я непрацездатний, інвалід першої групи. Змалку цілими днями просиджував за книжками і, зрештою, захопився ними так, що не зміг би, здається, і дня прожити без своїх друкованих друзів і порадишників.

Книги допомогли мені пізнати життя, стати корисним для суспільства. Я дав собі слово, що на кожному кроці буду пропагувати їх, прищеплювати людям любов до читання. Адже як це цікаво — відкривати нове, дивитися крізь роки.

Прочитав, наприклад, яку-небудь книжкову новинку — обов'язково розповсюдив про її зміст своїм товаришам, знайомим. І частенько доводиться чути у відповідь: «А де можна купити? Хочеться доклатніше дізнатися про ці події».

Завів я власну бібліотечку, яка вже налічує чимало літератури. Досить часто буваю в книжковому магазині, в сільській бібліотеці.

ГОСТРИЙ «ПЕРЧИК»

У КОЛГОСПІ імені Чкалова, Голованівського району, в цьому році почала виходити сатирична стінгазета «Наш перчик» — орган комсомольської організації. В ній завжди добре оформлені колоритні карикатури, влучні віршовані підтекстовки. Вивішена на видному місці в сільському клубі, стіннівка одразу потрапляє на очі відвідувачам.

В останньому номері дісталася Аполінарію Цибульку та Анатолію Лавчуку, щоб не кортіло більше запустити руки в колгоспну комору. Борис Поліщук закликає перчанську увагу за те, що часто хуліганить у клубі.

П. ЛЕОНІДОВ.

Беру активну участь в читачьких конференціях. У різних газетах вже надруковано немало моїх анонсацій на кращі художні твори.

В нашому селі є й такі читачі, як В. Бойченко, В. Керсон, А. Лискоць, що не завжди мають змогу прийти до бібліотеки поміняти прочитану книгу. Для них я сам беру що-небудь цікаве і передаю бригадним листоношею М. Поліщуком. Хто хоче взяти щось із моєї бібліотеки — будь ласка, ніколи не відмовлю.

Сподобалась мені ця корисна справа — пропагувати літературу. І роблю її з великою охотою.

Л. ПОЛІЩУК,
юноша,
с. Журавлінка,
Голованівського району.

Готуй сани влітку...

Працівники сільських клубів і бібліотек — вогнища культурно-освітньої роботи, покликані нести в маси політичні, агротехнічні знання, поширювати досвід передовиків колгоспного виробництва, задовольняти зростаючі духовні запити трудівників села.

Щоб успішно справитись з цим завданням в осінньо-зимовий період, слід подбати заздалегідь про створення необхідних умов в клубі бібліотеці для культурного відпочинку.

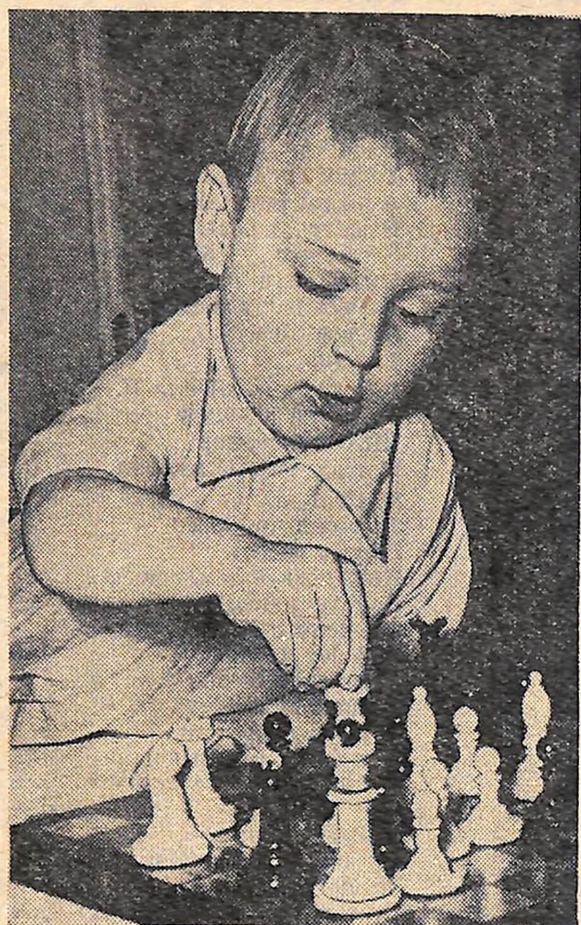
Деякі клуби і бібліотеки Добровеличківського району вже почали підготовку до роботи в осінньо-зимовий період. Непогано поставлена ця справа в культурно-освітніх закладах сіл Маркове, Карбівки, Липняжки та ін. Тут культурній діяльності при активній допомозі сільських Рад та партійних ор-

ганізацій зуміли своєчасно впоратися з ремонтом приміщень, завезли паливо і т. д. Можна впевнено сказати, що трудящі з задоволенням проводитимуть взимку тут своє дозвілля.

Та не всюди так. Федорівський сільський клуб працює в дуже поганих умовах. Він має тільки один невеличкий зал. Нозе приміщення будується вже третій рік, а коли буде готове, невідомо. Погане приміщення і в Олександрівсько-Завадському сільському клубі.

Тут немає печі, стеля завалюється, кінобудка протікає. Немає опалення і в Ново-Лутківському сільському клубі. Скопіївський сільський клуб також знаходиться у загрозовому стані. Приміщення опалюється однією грубою. В жодній з перевірених бібліотек району немає такого приміщення,

Наш фотоконкурс

Юний шахіст.
Фото В. Крайника.

Хороша у мене професія

РОБОТА кіномеханіка мене полюбилася ще з шкільної парти. Саме тоді я і вирішив обрати собі цю професію.

Після закінчення сьомого класу Маловишківський районний відділ культури направив мене в Одеську однокласну школу кіномеханіків. Час навчання пробіг швидко, а незабаром я з свідоцтвом повернувся у рідне село.

У районному відділі культури мені запропонували працювати на кінопередачі, яка обслуговує с. Паліївку та відділок «Комсомольський» Маловишківського цукрокомбінату.

З того часу минуло два роки. Зараз, оглядаючись назад, згадаю перші труднощі, невдачі, і хвилини відчаю. Тепер навіть не віриться, що в перші дні роботи з моєї вини двічі зривалися сеанси. Тоді хотілося кинути цю справу, пере-кваліфікуватися, але поряд були завжди більш добродійні товариші Іван Двідич, Альберт Голубовський. Вони пояснювали незрозумі-

ле, допомагали глибше оволодіти спеціальністю. Поступово відчув, що з кожним днем апаратура в моїх руках стає все слухнянішою.

Зараз я чотири рази на тиждень демонструю кінокартини в селі Паліївці і двічі на відділку радгоспу. В ці ж дні влаштовую дитячі кіносеанси. Два рази на місяць показую документальні фільми, інтерес до яких зростає з кожним днем.

Удвох з мотористом Василем Івахненком реалізуємо квитки на фермах та в бригадах. Це допомагає нам щомісяця виконувати план на 120—130 процентів.

Недавно в газеті «Молодий комунар» прочитав я замітку, в якій розповідалося, що секретар комсомольської організації маловишківської автоколони Володимир Брашук проявив ініціативу: він збирає металолом. Порадився я з мотористом, і вирішили ми наслідувати цей приклад. Ідемо, буває, полем, а на дорозі лежить шестерня чи якась інша спрацьована деталь. Піднімею її і на воза покладею. Вважаю, що кожний кіномеханік може робити те ж саме!

Наприкінці хочеться сказати, що у виборі спеціальності я не помилюсь. Робота в гущі мас — найбільш цікава і почесна.

М. БЕРЕГОВИЙ,
кіномеханік.

дзянських організацій була створена рейдова бригада. Зима не за горами, а клуби і бібліотеки до неї ще не готові. Партійним організаціям і сільським Радам необхідно негайно очолити роботу по підготовці клубів і бібліотек до зими, мобілізувати на цю важливу справу молодь, громадськість.

Г. БОНДАРЕНКО,
завідуючий методичним кабінетом обласної бібліотеки ім. Крупської,

Б. МИКОЛАЄНКО,
методист обласного Будинку народної творчості.

Говорять

ДРУГ І ПОРАДНИК

СПРАВЖНІМ культурним центром села Трояни, Ульяновського району, стала наша бібліотека. Понад 4 тисячі книг налічується в ній. Але і ця кількість вже не задовольняє читачів. Адже їх — близько 600 чоловік. Переважна більшість з них — передові виробники. Книга для колгоспників стала справжнім другом і порадишником. Ось, наприклад, молоді механізатори Борис і Олександр Коцан. Вони прочитали по 40 книг.

Регулярно відвідують бібліотеку доярка Я. Кващук, ланкові В. Книш і Г. Коцан.

У своїй діяльності ми широко використовуємо різні форми масової роботи: читачькі конференції, диспути, голосні читки, книжкові виставки тощо.

Г. ЧЕРВОНІЯ,
завідуюча бібліотекою.

ЧИТАЧІ НАШОЇ БІБЛІОТЕКИ

СЕРЕД читачів нашої Семенівської бібліотеки люди різних професій: механізатори, працівники ферм, учні, інтелігенція. Активним відвідувачем є причіпловач М. Коваленко. Цей скромний хлопчина захоплюється художньою літературою. Молодого тракториста В. Редьку більше цікавлять твори з питань мистецтва. Часто заходять до бібліотеки семидесятирічний С. І. Гребенюк, шестидесятирічний І. І. Слободенюк, друзі-семикласники Ю. Ланецький і В. Рибаченко, учень п'ятого класу В. Воронай.

Крім абонементу, бібліотекою організовано три пересувки: одна в тракторній бригаді, а дві в селах Обвентасове і Вільянівка. На пересувках працюють активні читачі — передовики виробництва: передовий дояр В. Кирилов та інші. Він обмінює колгоспникам книги на фермі, в клубі, проводить бесіди по прочитаних творах, приймає замовлення на потрібну літературу.

Книга є надійним помічником в житті і праці. І завдання бібліотек — задовольнити зростаючі запити читачів.

Т. ЧУМАЧЕНКО,
бібліотекар,
Компаніївський район.

«Молодому комунару» відповідають

«Громадське око повинно бути зірким» — під таким заголовком в газеті за 8 вересня ц. р. був надрукований матеріал рейдової бригади. В ньому йшлося про незадовільне керівництво кухарськими бригадами з боку завідуючих виробництвом робітничих ідеаль, та серйозні порушення правил торгівлі в буфеті.

Директор Кіровоградського тресту ідеаль тов. Ермак повідомив редакцію, що наведені факти підтвердились. Стаття обговорювалась на загальних зборах робітників і службовців фабрики-кухні при заводі «Червона зірка». Завідуючому виробництвом фабрики-кухні тов. Щитковському оголошено догану. Тов. Андриященко, старшого кухаря ідеаль агрегатного заводу, звільнено з роботи.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
7 жовтня 1960 р. 3 стор.

Прем'єр-міністр Канади Діфенбейкер на XV сесії Генеральної Асамблеї ООН виступив з грубою, наклепницькою промовою, в якій він намагався довести, що Україна економічно і політично поневолена.

Ти кидаєш слово —
Дешеву ганчірку,
Підбрану з смітника різних
падлюк.

Мовляв,
Україні і тяжко, і гірко,
Від горя чорніє Хрещатика
брук.

Мовляв,
Притоптала свободу Росія,
А разом і мову співучу взяла.
Мовляв,
Визволяти пора грецьосіів,
Щоб вільною вільна Україна
була.

Ти кажеш,
Що мову ми рідну забули,
Що слів українських
Між нами не чути.
То ви, мабуть, містере,
Добре хильнули,
І ваші уста що завгодно
плетуть.

А як же ж інакше!
Такі от одурниці!
Твереза людина не здатна на те.
В нас кажуть,
Що хлопець звалився
з дзвіниці,
Якщо він дурниці в народі
плете.

Прийди ж на Україну,
Політики злидень,
Послухай,

Як мати до сина мовля,
Послухай,
Як кажемо людям

«Добридень».

Як каже «Добридень»
Українська земля.
Панове заморський,
Поклонник доллара,
Словесне ганчір'я
Ти можеш жбурляти!
А нашої України
В квітчій родині
З сестрою — Москвою
Іти до мети.
Ти чув нашу пісню,
Душею зігріту,
Ти чув,

Як співають дівчата її.
Ту пісню дівочу
Підхоплює вітер
І відлунюють дзвінко
Вечірні гаї.
Та пісня про жито
І руки робочі,
Що сють в землицю
Велике добро,
Та пісня про очі,
Про зоряні ночі,
І гарячі цілунки
У тиші дібров.
А спів солов'їний
В травневім цвітінні,
А музика славна старого
Дніпра!

Тобі аж ніяк
Не збагнуть України,
Те щастя,
Ту гордість, що в наших
серцях.

Валерій ЮР'ЄВ,
Віктор ПОГРІБНИЙ.

ІХ БУЛО ВІСІМ...

СЛАВНИЙ комсомол Білорусії відзначив своє сорокаріччя.

Багато чудових сторінок в історії комсомольської організації республіки. Одна з них присвячена мужнім патріотам і колишнім партизанам Скидельського об'єднання, які боролися з фашистськими окупантами.

...На початку Великої Вітчизняної війни в Скиделі комуністами була створена підпільна комсомольська організація. До неї ввійшли учні Гродненського ремісничого училища Іван Щастний і Олексій Ролік, молоді залізничники Іван Синиця і Володимир Кизевич, робітник Скидельського кахельного заводу Анатолій Зеленковський, учень Поречської школи ФЗН Микола Деленковський, школярі Федір Макачук з села Кашубинці і Іван Севрук із Скидела.

ПІДПІЛЬНИКИ писали і розповсюджували серед населення листівки, доставляли партизанам зброю, боеприпаси, медикаменти і зведення про розміщення, просування гітлерівських військ. Мужні патріоти провели

декілька великих диверсій по знищенню запасів хліба, який гітлерівці підготували для відправки в Німеччину, брали участь в розгромі фашистського гарнізону в містечку Озері. В селах Черлени, Княжеводі, Хвойняні, Лавно і Кашубинці комсомольці створили молодіжні групи опору. Ці групи вели усю пропаганду серед населення, вселяючи віру в швидку перемогу над ворогом.

Сміливі операції патріотів плутали ворогам всі карти. В хід була пушена вся агентура. В ніч з 3 на 4 вересня 1942 року за доносом зрадника підпільників схопили. Декілька днів продовжувалися страшні катування.

ТОДІ комсомольців відправили в гестапо в

Гродно. Але й тут фашисти не змогли нічого добитися від героїв. 13 вересня 1942 року їх в закритій машині під посиленням конвоем повезли в Скиделю, де на центральній площі вже стояла шибениця...

Змучені і скривавлені йшли комсомольці з високо піднятими головами до місця страти. Коли кати стали накидати їм на голови петлі, в тиші пролунали слова: «Хай живе Радянська влада! Хай живе комунізм! Смерть фашизму!»

Гродненські комсомольці поклялися, що будуть такими ж сміливими і мужніми, як і скидельські підпільники, що будуть боротися за мир в усьому світі, за світле майбутнє країни — комунізм.

А. ГЕРАСИМОВ,
(Кор. ТАРС).

— Такі гарбузи хоч на виставку вези! — говорять зараз в сільгоспартлі імені Дзержинського, Новопразького району.

І справді, чудовий урожай достиг на ушльнених полях кукурудзи. На кожному з 200 гектарів артілі збирає по 75—80 центнерів кормових гарбузів. Вдячні колгоспники школярам місцевої середньої школи, які влітку допомагали обробляти посів, а тепер включились у збирання багатого врожаю соковитих кормів.

На знімку: десятикласники Пантасівської середньої школи на збиранні гарбузів.

Фото Г. ВЕРУШКІНА.

XV сесія Генеральної Асамблеї ООН

4 жовтня на пленарному засіданні Генеральної Асамблеї тривала загальна політична дискусія.

Першим виступив глава делегації Української РСР М. В. Підгорний.

Існує цілком єдиність у розумінні того, що роззброєння є найважливішою, найгострішою і найбільш невідкладною проблемою сучасності, заявив М. В. Підгорний. Від її розв'язання залежатиме, чи піде людство по мирному шляху розвитку, чи йому доведеться постійно перебувати під страхом виникнення всесвітньої катастрофи.

Тому не випадково мільйони людей в усьому світі, продовжував він, сприйняли внесені главою Радянського уряду М. С. Хрущовим на XIV сесії Генеральної Асамблеї ООН пропозиції про загальне і повне роззброєння як великий акт миролюбності і гуманізму.

М. В. Підгорний підкреслив, що, вносячи свої пропозиції від 27 червня 1960 року, США не прагнули до загального і повного роззброєння у відповідності з резолюцією XIV сесії Генеральної Асамблеї ООН. Не роблять цього вони й тепер, на нинішній сесії. Смісл «нового» американського плану зводиться до того, щоб ні в якому разі не допустити загального і повного роззброєння на ділі, підміняти його «контролем над озброєннями».

М. В. Підгорний відзначив спорідненість політики США і політики ФРН у питанні про роззброєння. Правлячі кола цих країн розглядають роззброєння як зло, якому треба запобігти. Боннським мілітаристам і реваншистам козце потрібна атмосфера міжнародної напруженості і гонка озброєнь для здійснення їх нових планів розв'язування війни і поневолення народів.

Спинившись на проблемі ліквідації колоніалізму, М. В. Підгорний підкреслив, що виникнення нових незалежних держав, завоювання свободи раніш поневоленими народами, які нарівні з іншими здобули право вирішувати долю миру, є однією з найважливіших рис нинішнього століття. Настав час, сказав він, прискорити і завершити процес розпаду колоніальної системи та визволення всіх поневолених народів.

М. В. Підгорний відзначив конструктивний характер пропозицій глави Радянського уряду М. С. Хрушова, спрямованих на зміцнення виконавчих органів ООН, на усунення односторонності в їх діях.

Українська РСР, сказав М. В. Підгорний, ніколи не погодиться з кричущим порушенням законних прав Китайської Народної Республіки.

Глава делегації Української РСР дав гідну відповідь наклепницьким випадкам, в тому числі з боку прем'єр-міністра Канади Діфенбейкера, проти Української РСР.

Прем'єр-міністр Лівану Саїб Салам вітав 16 нових країн, прийнятих у члени ООН, і закликав у зв'язку з цим розширити склад Ради Безпеки та Економічної і Соціальної Ради ООН.

Він засудив відхід французького уряду від принципів права алжирського народу на самовизначення, ООН повинна провести референдум, який би забезпечував безперешкодне волевиявлення алжирського народу.

Відзначивши, що існують й інші райони в арабському світі, які перебувають ще під колоніальним пануванням, Салам висловив надію, що незабаром колоніалізм назавжди зникне з арабського світу.

В інтересах всього людства, сказав він, держави повинні домовитись про програму загального роззброєння під контролем.

Міністр закордонних справ Греції А. рофф, наслідуючи приклад своїх союзників по НАТО, не висунув ні однієї скільки-небудь конструктивної пропозиції.

Прем'єр-міністр Нової Зеландії Уолтер Неш заявив, що основною проблемою сьогодення є роззброєння. Неш висловив надію, що відмінності в планах здійснення роззброєння в майбутньому зменшуватимуться.

Зараз, сказав він, важливо знайти шлях для початку роззброєння.

Глава делегації Марокко Мулай Хасан висловив жаль з приводу відсутності прогресу в галузі роззброєння. Проте, виявляючи явну непослідовність, представник Марокко підтримав західну ідею створення комітету експертів для розгляду технічних аспектів роззброєння.

Представник Марокко далі спинився на колоніальних проблемах. Він, зокрема, гостро засудив підступні колонізаторів у Конго і поставив вимогу покласти край злочинному кровопролиттю в Алжирі.

Глава марокканської делегації закликав Асамблею реально розглянути питання про відновлення законних прав Китайської Народної Республіки в Організації Об'єднаних Націй.

Потім виступив міністр закордонних справ Голландії Луис, який заявив, що він поділяє настрої сотень мільйонів людей усього світу, які прагнуть врятуватись від небезпеки нових воєн. Проте він тут же виступив на захист західнопоміського реваншизму. Значну частину своєї промови міністр закордонних справ Голландії присвятив нападкам на Індонезію у зв'язку з виступом на сесії Генеральної Асамблеї президента Республіки Індонезії Сукарно.

(ТАРС).

Старт молодих гідробудівників

ДОБРЕ готувалися юнаки і дівчата Кременчуцької ГЕС до спартакіади фізкультурних колективів комсомольських новобудов України. В управліннях і на дільницях спортсмени вперто боролися за право участі у фіналі цієї спартакіади. І ось недавно кращі з кращих колективів комсомольської новобудови прибули у Кривий Ріг для участі у фінальних іграх.

Змагання проходили в складних погодних умовах: йшов дощ, дув різкий піничний вітер. Та хіба це пе-

решкода для сильних, витривалих! А їх на нашій новобудові немало... Кращою спринтеркою виявилась Таня Гіден, яка і стала чемпіонкою спартакіади. Призерами змагань стали також І. Зоро, І. Мірошніченко, Г. Манойло.

У спартакіаді брали участь посланці 12 удружних комсомольських новобудов. Колектив спортсменів Кременчуцької ГЕС зайняв шосте загальнокомандне місце.

В. ГРІНЧЕНКО.

На футбольних полях

ЗАКІНЧИЛИСЯ кушові змагання області з футболу, в яких брали участь двадцять шість команд. Переможцями в зонах вийшли спортсмени Гайворона, Добровеличківки, Кіровоград, Знамянки, Ново-Георгіївська, Малої Виски, Олександрії і Долинської.

З 4 по 9 жовтня в Долинській триватиме фінал області, де і буде визначено переможця футбольного турніру.

В. ЗВЕРЖХОВСЬКИЙ.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

В приміщенні концертного залу Кіровоградської філармонії відбудуться ГАСТРОЛІ Московського театру комедії

10, 11, 17 і 18 жовтня
О. Толстой КАСАТКА (Комедія в 3-х діях)

12 і 13 жовтня
А. Володін П'ЯТЬ ВЕЧОРІВ (П'єса в 3-х діях)

16 жовтня (вдень)
А. Бруштейн ХИЖИНА ДЯДІ ТОМА За мотивами роману Г. Бічер-Стоу (П'єса в 3-х діях)

15—16 жовтня
А. Софронів МІЛЬЙОН ЗА УСМІШКУ (Комедія-жарт без моралі в 3-х діях)

Когоут ТАКА ЛЮБОВ (П'єса в 2-х діях)
Буде оголошено окремо.

14 жовтня.
Морето ЖИВИЙ ПОРТРЕТ (Комедія в 3-х діях)

Постановка народного артиста СРСР М. І. Жарова. Головний режисер театру Я. М. Кракопальський.

Початок денних вистав о 12-й годині дня, вечірніх — о 8-й годині вечора.

Проводиться попередній продаж квитків на всі оголошені вистави.

Приймаються колективні заявки від організацій.

В труді і спорті

На протязі двох років у Олександрійській швейній майстерні навчалися швейні справи 15 учнів. Це була переважно молодь, яка після закінчення школи-інтернату глухонімих прийнята на виробниче навчання.

Юнаки і дівчата не тільки вивчали швейну справу, а й брали активну участь у фізкультурно-масовій роботі Будинку культури глухонімих. Вони взяли участь у першості області з легкої атлетики і шахів. Протягом цього літа відбулися змагання — заліки на значок ГПО.

Л. ОВЧАРЕНКО.